

כל ארץ מלרים ומלאך רע יענה אמן צע"כ ותייכו שגם פרעה היה מוכרח להסכים ולמקור לו הממשלה כמ"ס לו אחת חסיה על ציפי ועל פיך יסק כל עמי וכו' ואח"כ אמר לו עוד ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים ושם רציד הזהב על לוארו וירכב אותו במרכבת המטנה וכו' וכמו שמרומים כל הכתובים וסכל היה צלון השי"ת שיעשה כך וכמ"ס צלעם הרשע שנתן השי"ת רסן וחכה צפיו שיאמר הכל צלון השי"ת וכן היה כאן כי לולא שמר לו פרעה כל הכח הזה לא היה באפשרי ליוסף לפעול כל זאת וכן אמר הזה"ק על הפסוק צדק חסיה מכל העמים היינו שכולם יסכימו על הצרכות וכן היה ציעק עס שרו של עשו וכן היה כאן צלון השי"ת לעוצת ישראל עד עולם :

ויחי

ויחי

ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי נח והיה אלהים עמכם והשיב אחכס אל ארץ מצרים. ויש לומר צוה השי"ת שיעקב אבינו למד לצניו דרך ה' וזה להם להזהירם על דרך העצודת שחיו תמיד ציראה ולזאת אמר להם והיה אלקים עמכם שאמר להם שתמיד יהיה להם הדרך אלהים שמרומם לפחד וליראה כמזואר צפוק צראשית צרא אלהים וכן איתא צוה"ק על הפסוק שאמר יעקב אבינו והיה ה' לי לאלהים שנאמר שם הויה שמרומם למדת רחמים ומקדים ואעפ"כ אמר יעקב צוה שאפי' אני רואה שהשי"ת הולך ומתנהג עמי במדת רחמים אני לא אפרש א"ע מדרך היראה והפחד וכוונתו במלת והיה הויה היינו הרחמים לי לאלהים פי' אצל אני אחנה ציראה כאלו גם השי"ת עומד לנגדי ציראה וכמאמר הכתוב כידוע שהיראה מונעת האדם מהחטא למדי תמיד וגם מדת היראה והפחד הוא מנתיק הדיכים תמיד כמזואר צוה"ק על הפסוק זכתי אלהים רוח נצרה שמפרש שם פירשו זכתי אלהים כשרולה האדם לזכות ולהכניע הדיכים כי זכיתה מרומם תמיד לדרגה דהכנעה הוא ע"י רוח נצרה שמצטרף האדם את רוחו ומכניע את גופו ולכן אמר להם והיה אלהים עמכם והשי"ת אחכס אל ארץ מצרים כי ארץ מצרים היא חס תעצרו את ה' ציראה הקרצו את הגאולה והשי"ת אחכס אל ארץ מצרים דייקא כי כל האצות מיצבו את הארץ וכל הארץ עצמו את השי"ת ציראה וכמ"ס אלל אצרות אבינו וירא אליו ה' ופירשו הקדמונים פי' הכתוב הזה שאמר וירא אליו ה'

שאפי' כשנחגלה אליו השי"ת צוה רחמים שמרומם צעם הויה צ"ה אצל אצרות עמד ציראה כמ"ס וירא אליו פי' שהוא חסצו ליראה כי ויר"א הוא גי' ירא"ה ע"ה וגי' גבור"ה כי האצות הקדושים הויה אצרותם ויעקב ומחמת שהם היו שורש נשמתם לעצודת השם צחקד וצרחומים לכן כונו להמשיך יותר היראה ולעשות מהיראה עיקר עצודתם כי חס אין יראת אין חכמה ואם אין חכמה אין כלום ואצל אצרותם כאמר הרבה פעמים צחורה שציקש לפני השי"ת צמדת אלהים כמ"ס ויאמר ה' אלהים מה תחן לי ויתפלל אצרותם אל האלהים רק ילחם אבינו שהיה שורש נשמתו מיראה לכן היה תכלית עצודתו להמשיך אצרותם וכל כונתם לעצוד את השי"ת צכני המדריגות ציראה ואצרותם וכמ"ס צוה"ק הרבה מזה אלל ילחם לחוק עשה לי אלהים פי' שאמרה צרה הצדיקה לחוק עשה לי אלהים לשון שמחה וחדות שאללי כהספך דרגה דאלהים ללחוק כי אלהים הוא תמיד יראה וגבורה ואללי יצואו הגבורות להתהפך לשמחה כאלו כאמר לחוק ושמחה נעשה לי מאלהים כי גבורות דקדושתם הם מרומים תמיד לשמחה כמאמר צוה"ק כי הגבורות דקדושתם נקראים אלהים חיים כי משם היינו מנוקם הנקרא אלהים חיים צאים כל השפעות עוצות ואפי' כל נשמות הקדושות הכל היא משם כי אלהים חיים משפיע למלכות ואנחנו מוקצלים הכל מולכות כמאמר את והצ צקופה פי' אצרות צקופה וכמאמר מעז ילא מתוק וכמו כן פי' הכתוב ויסקק אציוולך עולך פלשתיים צעד החלון וירא והנה ילחם מלחם פירשו לשון שמחה והיה מנחה צעלמו וכי האיך יכול להיות כך שיהיה עצודתו של ילחם צצחי שמחה ואמר הכתוב את רצקה אשתו פי' מלת את מרומם תמיד לצחי ומלכות והיא החגלות והשראת השכינה כמזואר צכונת צרכו את ה' המצורך שמלת את מרומם אל השכינה ואמר צזה את רצקה אשתו כי דרגה הנקראת את היא השכינה היא מקושר עם רצקה אשתו וזאת היתה שמחתו ששמוע עם השכינה וצוה יחורץ גם מאמר החכמים שאמרו מוקלחם שראשו ממשש מעתו וצוה"ק מנחה צזה מאור לומר כך על ילחם הקדוש שהיה משמש מעתו ציום חיו וחיו לומר זאת על ילחם שיחד הקצ"ה שמו עליו צחיו אלל פירשו ויסקק אציוולך צעד החלון היא חלון זיהרא דק"א כמזואר צכונת הארץ"ל על מלת מפני חיד שנשחלחם צמקדשך שמשם הלך וראה ומקר תכלית עצודתו של ילחם כי גדולי חכמים היו אז אומות העולם ורלה לידע את עצודתו ואם

גם זאת כדבריו שאמר שעוצר צנח"י אחותי והיא הנאמר לא זו מחצנה עד שקראה אחותי לא זו מחצנה עד שקראה צנח"י אחותי וכוונת האבות שאמרו על התחברות שלהם צנח"י אחותי כדי שלא יתקנאו בהם האומות שהם צא"ס חמיר לקבל חיות ויניקה השפע מן הקדושה ויש להם קנאה על ישראל בראותם שאנחנו עם צני ישראל יש לנו קשר עם הש"ת צנח"י קידושין ולכן כונת האבות היה בזה להסיר קנאתם אל כל בן ענתן אצמולך לזו אל הדבר הזה לחקור ולעיין היטב אז ראם אותו בעבודתו צנח"י שמוחה ולחוק וראה וידע והזין סילחם וזה להתקשר עם השכינה צנח"י זיוג צנח"י אישות ולא צנח"י אחות ולכן אמר אח"כ אצמולך אל ילחם מה זאת עשית לנו וכו' כי ידע אצמולך כיון שכבר זכה ילחם להתקשר עם השכינה צנח"י אשה אז לא יקבלו הם שום שפע מהקדושה כי לא יקבלו כלל רעות הנעלים כו"ש ציוסף הוא מושגיר לכל עם הארץ וכן עוד ויפתח יוסף את כל אשר בהם להשפיע להם ומצלעו לא ירים איש את ידו לקבל שפע וחיות מהקדושה ולכן נאמר וילך אצמולך את כל העם לאמר הנוגע צא"ס הזה וצאשתו היינו כמזואר צכוכה ליל שבת צתפלת שמו"ע צמאמר אתה קדשה שפי' הארז"ל שגורמו צמלת קדשה לקידושין שנתן לה ויניקה לצעלה ואין לחילונים עוד שום אחיזה ויניקה צה וזאת מזואר לנו צתורתינו הקדושה צעניני האבות הקדושים שהיו מתיראים ומקטרוג החילונים שלא יקנאו בזה הרבה כיון שאין להם שום אחיזה לקבל חיות ויניקה מוצנח"י הקדושה כלום והם ידעו היטב שהלדיק הדור היא הפועל וגרם כל זאת וצנ"כ יתרגם כדי שיהיה להם כח ואחיזה לקבל שפע ויניקה וכמו שהיה כונת המן להרוג את מרדכי כדי שלא יבנה ציהמ"ק ויהיה לו אחיזה לקבל יניקה כמזואר צכוכה הארז"ל כי המן ידע כל זאת אשר צהצגרות כח קדושת מרדכי יתנצל הוא לגמרי וכן היה כאן ולזאת כתיראו ופחדו האבות ולכן כיחשו זאת צפניהם וכונת השרים שלקחו את נשי אבותינו לציחם כי ראו שעליהם הוא השראת השכינה וכמזואר צזה"ק פי' וימי הלשון צגין דשכינתא כל כוקצין דעלמא קיימין צסתרהא מאן דאית ליה כוקצא שריא איהי לגביה והנה זאת ידעו כי השראת השכינה לא חיה רק על הלדיקים ונשים לרקניות שראוי וכו' לכך וראו היטב שהשכינה שורה על האמהות הקדושים ואלו ליקח אותם לציחם להמשיך ע"י השפע וכמו שצינך ה' את צית המלרי צגלל

יוסף שצא לציחו אלל כיון שע"כ הודיעם ה' שיעבדו ומצדדים בזה והחזירו צנ"כ ולזה לכל העם הנוגע צא"ס הזה וצאשתו מות יומת פירשו בזה פלוה לכל העם שלא ידחקו לקבל שפע מהקדושה כלל רעות כי יתנעלו ויהיו כמון לאשר כל השפע הולכת וצאה ע"י כח ילחם הלדיק וצנ"כ נפרדו ממנו כיון שזכה צה בקדושה השכינה צנח"י קידושין כחקיים צו הכתוב יתפרדו כל פועלי און ומרם כראם קרני והיה כח צילחם לזרוע צארץ ההוא צמנוחה כו"ש ויזרע ילחם צארץ ההוא פי' כי אז היה לו כח יותר לזרוע ולהשפיע שפע אל השכינה הנקראת ארץ החיים ולכן נאמר צארץ ההוא היינו ארץ הידוע צמנוחה כלל קטרוג כלל מהס"א והיתה רצ צרכה צכל העולם צאין מקטין ומקטרג ויצרכהו ה' גם אותו כי הוא נעל חלק צראש כידוע כי הלדיק מקבל השפע קודם ואח"כ משפיע לכל העולם אמן :

ובדרך הזה מזואר הפסוק שנאמר אח"כ וינאמר אצמולך אל ילחם לך מעמנו כי עלמות מעמו מאור כי כיון שראה אצמולך שאין לו כח לקבל שפע וחיות מהקדושה כי ילחם אצמולך צכח קדושתו מונע השפע מליד אל החילונים כלל אז חשב אצמולך לעשות עלה לטובתו ואמר לילחם לך מעמנו כי עלמות מעמו מאור ופי' עלמות כמו עולם עין עולם פי' ופירושו לשון הקבר כי עלם וקבר כל השפע שלא חדר לס"א וחשב אצמולך כי אם יתפרד ממנו ומרחיק ממנו אז יהיה לו צנקל לקבל חיות ויניקה כי צהיותם יחד חשב כי קלר המלע מהשתרע כי צהיותם קרוב זה לזה ע"ז צהכרח צתנעל הרע להכניע ומילא ואמר הכתוב וילך מעם ילחם ויחן צנחל גר וישב שם אלל צאמת עעה אצמולך טעות גדול בזה ואדרבה אז צתחזק ילחם עוד יותר צכח קדושתו ונאמר וישב ילחם ויחפור את צארות המים אשר חפרו צימי אצרהם אציו ויסתמום פלסחים וידוע שכל חפירות הצארות של האבות מרווח לתיקון השכינה הנקראת צאר מים חיים והקליפות קטרגו ע"ז וסחמום וע"ז סתחרחק ילחם מהס"א היה לו כח להתגבר מאור ולחפור ולעורר כל כח אציו וכן מלינו אלל אצרהם שאמר ללוע ספרד נא מעלי צכוכה הזאת כדי שלא יקבל ממנו שום שפע וזה יותר טוב צסתחרחקו מעמו כי צהיות הס"א קרובה אל הקדושה דוחקת עלמות צכל הפעילות לקבל מעט כמזואר צהרצם מקומות צכוכה סענודם וכן נאמר עוד ויחפרו ענדי ילחם צנחל וימלאו צאר מים חיים וידוע שכלת נחל סכתותם

באין